

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **Ing. P. U.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Janem Karlecem
sídlem Štěpánská 644/35, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Praha**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1

za účasti: 1) P. K.
2) V. K.
oba bytem X
3) A. A.
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Janem Fišerem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2024, č. j. MHMP 735145/2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jím podané odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 22 (dále též „stavební úřad“ či „prvostupňový správní orgán“) ze dne 12. 7. 2023, č. j. P22 11733/2023 OV 11, (dále též „prvostupňové rozhodnutí“ či „dodatečné povolení“), jímž bylo rozhodnuto k žádosti osob zúčastněných na řízení 1) a 2) [dále též „stavebníci“] o dodatečném povolení stavby nazvané „*Přístavba zádveří a stavební úpravy stávajícího RD č. p. X, ul. X*“, která je situována na pozemku parc. č. XA a XB v katastrálním území X (dále též jen „stavba“ či „přístavba“).
2. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že přístavba přiléhá k rodinnému domu, je obdélníkového tvaru o max. rozměrech 4,575 x 2,125 m a zastavěná plocha činí cca 10 m². Stavební úpravy v severovýchodní stěně rodinného domu spočívaly ve změně stávajícího okenního otvoru a jeho nahrazení novými vstupními dveřmi rozměru 900 x 1970 mm. Přístavba slouží jako vstupní prostor pro stávající rodinný dům.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného

3. Žalobce v žalobě uvedl, že je vlastníkem sousedních nemovitostí, a to pozemků parc. č. XC a parc. č. XD, jejichž součástí je dům č. p. X, vše v k. ú. X. Jako vlastník sousedních pozemků byl žalobce účastníkem řízení o dodatečném povolení přístavby. Dodatečným povolením je žalobce dotčen na svých právech, neboť přístavba má sloužit k podnikatelské činnosti stavebníků (chovu papoušků), se kterou je spojeno množství negativních emisí, jako je hluk papoušků z domu, který snižuje pohodu bydlení žalobce. Další negativní emise, jako hluk, prach a zásahy do soukromí žalobce pohledy návštěvníků ptačího parku, jsou spojeny s podnikatelskou činností stavebníků na zahradě (s cvičením papoušků ve voliérách, natáčením videí na zahradě a s kontaktními zážitky), což jsou činnosti úzce navázané na vlastní chov papoušků v domě.
4. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, a to z následujících důvodů:
 - a) stavební úřad a žalovaný neposuzovali přístavbu jako stavbu sloužící k podnikání, přestože jim muselo být zřejmé, že stavebníci podnikají v chovu zvířat a jejich výcviků, přičemž papoušky chovají přímo v domě č. p. X, k němuž se přístavba váže. Přístavba tak bude rovněž sloužit k podnikání stavebníků;
 - b) v řízení nebyl předložen posudek Státní veterinární správy, a bez něj nebylo možné stavbu dodatečně povolit;
 - c) předložená závazná stanoviska orgánů územního plánování jsou nedostatečná, protože nezohledňují skutečný účel užívání stavby, jímž je podnikatelský chov papoušků;
 - d) správní orgány neprovedly všechny důkazy, které žalobce navrhl;

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- e) žalovaný prováděl dokazování, aniž by o tom vyrozuměl žalobce, a aniž by umožnil žalobci se k podkladům pro vydání rozhodnutí vyjádřit;
 - f) žalovaný dospěl na základě provedených důkazů k neúplným skutkovým zjištěním;
 - g) žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil, přestože jej ve skutečnosti změnil.
5. Žalobce k prvnímu a třetímu výše uvedenému důvodu nezákonnosti [tj. v odstavci 4. pod body a), c)] blíže uvedl, že přístavba byla v řízení nesprávně posuzována výlučně jako stavba sloužící k bydlení, ačkoli ve skutečnosti je a bude využívána k chovu papoušků v rámci podnikatelské činnosti stavebníků. Orgány územního plánování ve svých stanoviscích, a to v závazném stanovisku Magistrátu hl. m. Prahy, č. j. MHMP 108431/2023, a stanovisku Ministerstva pro místní rozvoj, č. j. MMR-4044/2024-81, stavbu rovněž neposuzovali z hlediska skutečného účelu užívání, ale na stavbu nahlíželi pouze z hlediska účelu bydlení. Přístavba byla dodatečně povolena, ač povolena být neměla. Stavební úřad a žalovaný se s námitkou žalobce, že stavebníci nevyužívají stavbu pouze k bydlení vypořádali naprosto nedostatečně, když žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze odkázal na vyjádření Ing. Jiřího Šponara. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že při ohledání na místě bylo zjištěno, že stavba odpovídá předložené dokumentaci. Tím je však dle žalobce konstatován pouze technický soulad stavby s projektovou dokumentací, nikoli však, že stavba není využívána k podnikání. Žalobce nesouhlasil s argumentací žalovaného, že papoušci jsou „domácí mazlíčci“ chovaní ve dvou místnostech domu a pro podnikatelskou činnost má sloužit voliéra a stan na zahradě. Žalobce zdůraznil, že podnikatelskou činností stavebníků je právě chov papoušků, přičemž není nikterak sporné, že papoušci jsou v domě č. p. X chováni a k tomuto účelu slouží i přístavba. Papoušci v domě spí, stavebníci je tam krmí, sprchují a natáčejí videa, která umísťují na svůj YouTube kanál. Přístavba dle žalobce zjevně slouží k průchodu do voliéry, která nepochybně k podnikání slouží. Nelze tak souhlasit s tím, že podnikatelská činnost stavebníků s domem č. p. X nesouvisí. Ke třetímu důvodu nezákonnosti [tj. pod bodem c)] žalobce doplnil, že žalovaný se s jeho námitkou nevypořádal, pouze odcitoval stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj. I ze stanoviska Ministerstva pro místní rozvoj lze dovodit, že úkolem stavebního úřadu bylo zjistit, jaký je skutečný účel užívání stavby. Přesto stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj není správné, neboť při posuzování, jakým způsobem je stavbou dotvářena urbanistická struktura nebere v potaz, že stavebníci již k domu přistavili dvě voliéry a stan.
6. Ve druhém důvodu nezákonnosti [tj. v odstavci 4. pod bodem b)] žalobce namítal, že v řízení nebyl předložen posudek Státní veterinární správy. Namítal, že žalovaný citoval znění veterinárního zákona účinného od 1. 1. 2024, dodatečné povolení bylo ovšem vydáno 12. 7. 2023 a dle § 56 zákona 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon) ve znění účinném do 31. 12. 2023 platilo, že: *„závazný posudek Státní veterinární správy, který není správním rozhodnutím, je podkladem ve stavebním řízení, pro ohlášení stavby a pro vydání kolaudačního souhlasu a musí být vyžádán podnikatelem, jde-li o stavbu nebo zařízení, které podléhá státnímu veterinárnímu dozoru“*. Stavebníci tak dle žalobce měli tento posudek doložit v řízení o dodatečném povolení stavby a nepředložili jej. Uvedl, že papoušci chováni v rámci podnikání jsou bez pochyb hospodářskými zvířaty ve smyslu § 3 odst. 1 písm. c) veterinárního zákona. Argumentace žalovaného § 56 odst. 2 písm. c) veterinárního zákona není přiléhavá, protože žalobce nikdy netvrdil, že by posudek měl být požadován z toho důvodu, že by se jednalo o zvířata vyžadující zvláštní péči dle zvláštních právních předpisů.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

7. Ve čtvrtém důvodu nezákonnosti [tj. v odstavci 4. pod bodem d)] žalobce namítal, že stavební úřad neprovedl žalobcem navržené důkazy a neodůvodnil, proč je neprovedl. Žalovaný pak část důkazů provedl sám, aniž by však žalobce o tom vyrozuměl, čímž řízení zatížil další vadou. Žalobce uvedl, že navrhl provést důkazy prokazující skutečnost, že stavebníci podnikají v oblasti chovu papoušků a že papoušci jsou chováni právě v domě č. p. X. Žalobce navrhoval provést tyto důkazy: výpisy z živnostenského rejstříku stavebníků; nahlédnutí na webové stránky stavebníků na adrese <https://kralovstvipapousku.cz/>; nahlédnutí na YouTube kanál „ARA TV“ stavebníků na adrese <https://www.youtube.com/channel/UClpVWpWmEXMcriuAbDGq-KQ>; žádost o dodatečné povolení voliéry pozemku parc. č. XA v k. ú. X, obec P. ze dne 20. 7. 2020, která je u stavebního úřadu evidována pod č. j. P22 7558/2020 OV06, v níž se uvádí, že: *„Papoušci žijí v domě ve svých dvou pokojích (...)“*. Žalobce namítal, že provedeny měly být všechny navržené důkazy, neboť jimi mohl být zjištěn skutečný účel přístavby. Neprovedeným důkazem je i žádost o dodatečné povolení voliéry na pozemku parc. č. XA v k. ú. X, obec P. ze dne 20. 7. 2020, kterou mělo být prokázáno, že papoušci, s nimiž je vystupováno ve voliére v rámci podnikatelské činnosti, jsou chováni v domě.
8. V souvisejícím pátém důvodu nezákonnosti [tj. v odstavci 4. pod bodem e)] žalobce namítal, že žalovaný provedl dokazování, aniž by vyrozuměl žalobce jako účastníka řízení a umožnil mu se vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný si z portálu živnostenského podnikání zjistil, jaký předmět podnikání mají stavebníci a v jaké provozovně podnikají, a dále nahlédl na webové stránky stavebníků na adrese <https://kralovstvipapousku.cz/> a na jejich YouTube kanál na adrese <https://www.youtube.com/channel/UClpVWpWmEXMcriuAbDGq-KQ>. Žalovaný si takto evidentně opatroval podklady pro vydání napadeného rozhodnutí. Žalobce přitom byl informován dopisem žalovaného, č. j. MHMP 418496/2024, o tom, že do spisu byly doplněny jen dva nové podklady pro vydání napadeného rozhodnutí, a to: (i) Závazné stanovisko nadřízeného orgánu územního plánování, a (ii) Vypořádání odvolacích námitek z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu. O výše doplněném dokazování a doplněných podkladech tak nebyl žalobce informován a ani při nahlížení do spisu nebylo možno zjistit, že by žalovaný důkazy provedl. Žalobci tak bylo upřeno jeho právo vyjádřit se k podkladům pro vydání napadeného rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu.
9. V šestém důvodu nezákonnosti [tj. v odstavci 4. pod bodem f)] žalobce namítal, že žalovaný dospěl na základě provedených důkazů k neúplným skutkovým zjištěním. Namítal, že žalovaný si z podkladů vybíral pouze účelově jen takové skutečnosti, které se mu hodily k potvrzení dodatečného povolení. Z údajů z živnostenského rejstříku žalovaný učinil nesprávný skutkový závěr, že stavebníci nemají v domě č.p. X provozovnu, jelikož ji mají ve stanu na zahradě, z čehož pak žalovaný dovodil, že podnikatelská činnost stavebníků nesouvisí s dodatečným povolením přístavby, jejímž účelem má být pouze bydlení. Stavebníci jsou držiteli živnostenských oprávnění s oborem činnosti *„Chov zvířat a jejich výcvik (s výjimkou živočišné výroby)“*, přičemž je dle žalobce naprosto nepochybné, že k chovu neslouží pouze otevřený stan na zahradě a voliéra, ale vlastní chov probíhá primárně v domě, byť v něm nemají stavebníci zapsanou provozovnu. Na YouTube kanálu stavebníků totiž lze nalézt množství videí, které jsou natočeny přímo v domě, např. video nazvané jako „412 - Akční scény – momentky s ary, kakadu a žáky z obývacího pokoje“, nebo video nazvané jako „426 - Venku svítí zimní sluníčko, papoušci si užívají doma v teple. Už se těší na jaro“, u nichž je z popisu zjevné, že jsou točeny v domě.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

10. V sedmém důvodu nezákonnosti [tj. v odstavci 4. pod bodem g))] žalobce namítal, že napadeným rozhodnutím bylo dodatečné povolení dle § 90 odst. 5 správního řádu potvrzeno, přestože ve skutečnosti napadené rozhodnutí ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu žalovaný měnil. Žalovaný totiž zjevně v návaznosti na žalobcem vznesenou námitku nepřezkoumatelnosti dodatečného povolení výrazně doplňuje odůvodnění dodatečného povolení, přičemž tak činí i za pomoci podkladů, které nesloužily stavebnímu úřadu jako podklad pro vydání dodatečného povolení. Žalovaný na str. 7 napadeného rozhodnutí doplňuje, proč nebyly některé důkazy provedeny. K další změně (doplnění odůvodnění) dochází při vypořádání námítky vztahující se k posudku Státní veterinární správy.
11. Žalobce navrhl, aby soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí i prvostupňové správní rozhodnutí.
12. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě odkázal na žalobou napadené rozhodnutí. K prvnímu důvodu nezákonnosti [tj. v odstavci 4. pod bodem a)] uvedl, že předmětem dodatečného povolení je přístavba k rodinnému domu č.p. X v k. ú. X. Dodatečně povolená přístavba zajišťuje přístup do rodinného domu ze zahrady a obsahuje 2 místnosti: 1.01 zádveří, 1.02 WC. Jsou zde umístěny dřez, sprchový kout a WC. Přístavba bude sloužit pro snadnější přístup a očistu před vstupem obyvatel do domu při pobytu na zahradě. Jedná se o jediný vstup do objektu. V řízení bylo prokázáno, že dům č.p. X slouží k účelu bydlení. V daném případě byla povolena změna stavby předmětného rodinného domu (přístavba, stavební úpravy), nikoliv však změna jeho užívání. Z toho je zřejmé, že i dodatečně povolovaná přístavba k rodinnému domu č.p. X bude sloužit k bydlení. Samotná skutečnost, že obydlí se stavebníky sdílí papoušci, ještě neprokazuje, že je objekt č.p. X užíván k jinému účelu než k bydlení.
13. Ke druhému důvodu nezákonnosti [tj. v odstavci 4. pod bodem b)] žalovaný uvedl, že nesouhlasí s tvrzením žalobce, že měl postupovat podle § 56 veterinárního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2023. Ustanovení § 56 veterinárního zákona bylo novelizováno zákonem č. 284/2021 Sb., a to s účinností od 1. 1. 2024. Z ustanovení čl. XXXIII. zákona č. 284/2021 Sb., vyplývá, že řízení a jiné postupy podle veterinárního zákona zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posoudí podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti zákona č. 284/2021 Sb., tj. ode dne 1. 1. 2024. Z toho je zřejmé, že ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí (t. dne 10. 4. 2024) byl žalovaný povinen věc posuzovat podle veterinárního zákona ve znění účinném ode dne 1. 1. 2024. Rovněž nesouhlasil s tvrzením žalobce, že papoušci jsou hospodářská zvířata. Hospodářským zvířetem se rozumí zvíře, u kterého se sleduje přímý hospodářský užitek, typicky komodita mléko, maso, tuk, vejce, kožešina atd. Dalším typem hospodářského užitku ze zvířat je užitečná práce (tažná zvířata či jezdecká zvířata). Předmětem podnikání stavebníků je zprostředkovávání kontaktních zážitků s papoušky. Protože papoušci nejsou chováni pro žádnou výše definovanou komoditu ani výše definovanou užitečnou práci, nejedná se o hospodářská zvířata. Pro úplnost žalovaný dodal, že papoušci nejsou zvířaty vyžadujícími zvláštní péči ve smyslu vyhlášky č. 451/2021 Sb., o ochraně druhů zvířat vyžadujících zvláštní péči. Stavebníci tak nemuseli předložit posudek státní veterinární správy.
14. Ke třetímu důvodu nezákonnosti [tj. v odstavci 4. pod bodem c)] žalovaný uvedl, že na základě požadavku žalobce bylo v odvolacím řízení postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu přezkoumáno závazné stanovisko, které vydal odbor územního rozvoje

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

MHMP jako orgán územního plánování pod, č. j. MHMP 108431/2023, sp. zn. S-MHMP 2394969/2022, ze dne 17. 1. 2023. Ministerstvo pro místní rozvoj (dále též „MMR“) vydalo závazné stanovisko, č. j. MMR-4044/2024-81, ze dne 22. 1. 2024, kterým napadené závazné stanovisko odboru územního rozvoje MHMP doplnilo v části odůvodnění a ve zbytku jej potvrdilo. „Přezkumné“ závazné stanovisko MMR tvoří s napadeným závazným stanoviskem MHMP jeden celek a částečně upravuje a doplňuje jeho obsah. Žalovaný je přesvědčen, že závěry vyslovené v „přezkumném“ závazném stanovisku MMR jsou dostatečné, přesvědčivé, logické a věcně správné.

15. Ke čtvrtému, pátému a šestému důvodu nezákonnosti [tj. v odstavci 4. pod body d), e), f)] žalovaný uvedl, že obsahem navrhovaných důkazů bylo pouze to, že stavebníci jsou podnikatelé, vlastní exotické ptactvo, které chovají uvnitř v domě, a v souladu se svou živností provozují zážitkové prezentace ptactva ve venkovním stanu a voliére k tomuto účelu určené. Žalovaný je přesvědčen, že žalobci byla v odvolacím řízení dána možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a že bylo rozhodnuto na základě řádně zjištěného skutkového stavu.
16. K sedmému důvodu nezákonnosti [tj. v odstavci 4. pod bodem g)] žalovaný uvedl, že se odvolací správní orgán musí ve svém rozhodnutí vypořádat s odvolacími důvody, a je tedy logické, že odůvodnění napadeného rozhodnutí může být rozsáhlejší a podrobnější než odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Podrobnější zdůvodnění však nelze považovat za změnu prvoinstančního rozhodnutí. Žalovaný navrhl soudu, aby nedůvodnou žalobu zamítl.
17. **Žalobce** v replice k vyjádření žalovaného zopakoval svou argumentaci a zdůraznil, že podnikání stavebníků nespočívá pouze v provozování kontaktních zážitků ve voliére a ve stanu, ale v samotném chovu papoušků. Chov papoušků pak probíhá přímo v domě č. p. X a k chovu tak bude sloužit i dodatečně povolována přístavba. Žalobce tuto argumentaci rozvedl i poukázáním na to, že přístavba je spojena se stanem a voliérou, a tvoří tak s těmito stavbami určitý celek. Žalobce dokonce zjistil, že v roce 2023 vykonala u stavebníků jako podnikatelů v domě kontrolu Státní veterinární správa, přičemž z odpovědi na podnět k prošetření možného spáchání přestupku vyplývá, že chov probíhá v domě, a že v domě je minimálně 13 klecí na papoušky. Za účelem prokázání svých tvrzení žalobce k důkazu předložil: Údaje z veřejné části živnostenského rejstříku stavebníků s historií; Odpověď na podnět k prošetření možného spáchání přestupku Státní veterinární správy ze dne 9. 5. 2023; Odpověď živnostenského úřadu ÚMČ Praha 22, ve které živnostenský úřad sděluje, že při kontrole zjistil nedostatek kolaudace stavby č.p. X; Fotografie přichycení stanu k přístavbě; Výkres projektové dokumentace pro dodatečné povolení stavby – část: Půdorys zádveří + 1. NP – nový stav. Námitku ohledně chybějícího posudku státní veterinární správy, žalobce rozvedl tak, že i kdyby byla přístavba posuzována dle § 56 veterinárního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2024, pak mělo být vyžadováno vyjádření státní veterinární správy dle § 56 odst. 2 písm. a) veterinárního zákona. Veterinárnímu dozoru dle žalobce podléhají všechny stavby, v nichž jsou chována hospodářská zvířata, přičemž v roce 2023 u stavebníků veterinární kontrola proběhla. Hospodářské využití zvířat pak dle žalobce může spočívat i v jiné práci, než je tažení či jízda. Zopakoval, že stavebníci s papoušky provozují zážitky, vystupují s nimi, pronajímají je do reklam a filmů a natáčí je.
18. **Osoba na řízení zúčastněná 1)** v podání ze dne 8. 10. 2024 uvedla, že dodatečně povolovaná přístavba neslouží podnikatelským účelům. Zádveří, které obsahuje WC, dřez a má uvnitř

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

cca 7,5 m² ani objektivně nemůže sloužit k podnikatelským účelům. Osoba na řízení zúčastněná 1) k důkazu předložila fotografie zádveří. Podotkla, že v řízení bylo provedeno ohledání na místě a stavební úřad ohledně způsobu užívání přístavby neměl pochybnosti. K důkazu dále předložila fotografie zneprůhledněného plotu, vyjádření městské veterinární správy v Praze ze dne 17. 9. 2024 vydané k dodatečně povolené voliére a závazné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 31. 10. 2022, č. j. MMR-69117/2022, týkající se dodatečného povolení voliery. Závěrem osoba zúčastněná na řízení 1) uvedla, že povolovaná přístavba zádveří se na místě nachází již zhruba přes 20 let, nemovitost jako celek byla zakoupena v roce 2019 v dobré víře v existenci řádných povolení všech (pří)staveb. Zážitky probíhají jen cca v rámci 5 měsíců v roce, a jsou určeny pro dvojice a rodiny, které si mají udělat rezervaci. V domě zážitky neprobíhají, a v obchodních podmínkách je uvedeno, že v areálu není k dispozici WC, využití přístavby s WC pro klienty tak osoba zúčastněná na řízení 1) zcela vyloučila.

19. **Žalobce** v replice k vyjádření osoby zúčastněné na řízení zopakoval svou argumentaci uvedenou v žalobě a v replice k vyjádření žalovaného. Akcentoval, že je na svých právech dodatečným povolením přístavby přímo dotčen, a to hlasitým křikem papoušků, který se ozývá z domu i z přístavby, hluk je nepřiměřený místním poměrům a žalobce ruší. Žalobce poukázal na bod B.2.3. Souhrnné technické zprávy k záměru, kde je uvedeno, že v zádveří se nachází vanička a dřez sloužící k očištění zvířectva. K tvrzení osoby zúčastněné na řízení 1) o tom, že přístavba se na pozemku nachází téměř 20 let, žalobce uvedl, že předchozí vlastníci v ni nevykonávali hlasitou podnikatelskou činnost, to až stavebník, který dům přetvořil na své „království papoušků“ a přistavil další voliery a stan.
20. **Osoba zúčastněná na řízení 1)** reagovala ve svém podání ze dne 12. 11. 2024 na repliku žalobce a zdůraznila, že v zádveří se papoušci vůbec nevyskytují, maximálně zádveřím prochází ven na zahradu. Zádveří nemá okno směrem k žalobci, nýbrž k sousedce paní J. H. Okýnko, kterým papoušci mají rušit žalobce je malé okýnko na WC, kde rozhodně žádný papoušek nebyl. K poukazu žalobce na bod B.2.3. Souhrnné technické zprávy z ní citoval: „*V místnosti zádveří se nachází vyvýšená sprchová vanička a dřez pro očištění např. obuvi, oděvu nebo domácího zvířectva při příchodu z venkovního prostředí.*“ Rovněž popřel tvrzení žalobce, že zádveří je propojeno se stanem nebo s voliérou. Stan byl postaven cca 1 metr od domu, to vše viděly opakované kontroly ze stavebního úřadu. Dále rozvedl argumentaci, že natáčení videí s papoušky v domě neznamena, že rodinný dům slouží k podnikání.
21. **Žalobce** v duplice ze dne 28. 4. 2025 zopakoval svou argumentaci z předchozích podání, a trval na tom, že přístavba je propojena s voliérami. Všechny stavby včetně stanu tvoří jeden celek, v němž stavebníci podnikají, což je patrné z Leteckého snímku domu č. p. X z katastru nemovitostí. Ještě lépe je dle žalobce tato skutečnost patrná na Leteckém snímku domu, který je dostupný v archivu leteckých snímků Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy. Žalobce znovu zdůraznil, že stavebníci mají živnostenské oprávnění pro „Chov zvířat a jejich výcvik (s výjimkou živočišné výroby)“. K důkazu v duplice dále předložil Záznam webové stránky stavebníků, ve kterém je uvedena informace: „*V období od 1. 3. 2009 až 1. 6. 2019 jsme ochočovali a ručně dokrmovali 249 papoušků 51 různých druhů.*“ Žalobce trval na své námitce, že dům včetně přístavby slouží k podnikání, a přístavba tak měla být posuzována podle svého skutečného účelu, jímž je podnikání, nikoli pouze bydlení.

22. **Osoba zúčastněná na řízení 1)** ve svém podání z 11. 10. 2025 se znovu ohradila proti tvrzení žalobce o tom, že je přístavba spojena se stanem a s voliérou.

III.

Posouzení žaloby

23. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [dle § 75 s. ř. s.].
24. O věci soud rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali. Soud nenařídil jednání ani za účelem provádění navržených důkazů. Předně důkazní návrhy žalobce jako závazné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 22. 1. 2024, č. j. MMR-4044/2024-81, závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 17. 1. 2023, č. j. MHMP 108431/2023, sdělení žalovaného, č. j. MHMP 418496/2024, ze dne 4. 3. 2024 jsou součástí správního spisu, jehož obsahem se dokazování ve správním soudnictví zásadně neprovádí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Soud totiž při přezkumu správních rozhodnutí z podkladů založených ve správním spise při rozhodování ve věci vychází. Další důkazy navržené žalobcem, a to výpisy z živnostenského rejstříku stavebníků; nahlédnutí na webové stránky stavebníků na adrese <https://kralovstvipapousku.cz/>; nahlédnutí na YouTube kanál „ARA TV“ stavebníků na adrese <https://www.youtube.com/channel/UClpVWpWmEXMcruAbDGq-KQ>, včetně videí „412 - Akční scény - momentky s ary, kakadu a žaky z obývacího“ dostupné na adrese https://www.youtube.com/watch?v=brvMKHF1_Os&t=207s; „402 - Stolování papoušků - tentokrát mají v menu rýži, vajíčka, rajčata a okurku“ dostupné na adrese <https://www.youtube.com/watch?v=YeXt6OrJTKY>; „426 - Venku svítí zimní sluníčko, papoušci si užívají doma v teple. Už se těší na jaro“ dostupné na adrese [https://www.youtube.com/watch?v=-GXhTkMOVqU&pp=ygUec3ByY2hvdsohbsOtiHBhcG91xaFrxa8gYXJhIHR2](https://www.youtube.com/watch?v=-GXhTkMOVqU&pp=ygUec3ByY2hvdsohbsOtiHBhcG91xaFrxa8gYXJhIHR2;); printscreeny s videí č. 412, 402 a 426 na YouTube kanálu stavebníků; printscreeny webových stránek stavebníků - Sekce „O nás“; a žádost o dodatečné povolení voliéry pozemku parc. č. XA v k. ú. X, obci P. ze dne 20. 7. 2020, která je u stavebního úřadu evidována pod č. j. P22 7558/2020 OV06, jimiž měl žalobce v úmyslu prokázat své tvrzení o tom, že v domě, k němuž byla dodatečně povolena přístavba, jsou chováni papoušci, které stavebníci využívají v rámci výkonu své podnikatelské činnosti; tato skutečnost ovšem nebyla mezi účastníky sporná, když sám žalovaný v napadeném rozhodnutí na několika místech potvrdil, že papoušci v domě přebývají, resp., že papoušci jsou v domě chováni. Sporná byla pouze otázka, zda chov papoušků v domě stavebníků znamená, že stavebníci rodinný dům využívají výlučně k bydlení či i k podnikání. Přičemž žalobcem předestřená problematika povahy chovu papoušků v domě a její vliv na účel dodatečně povolené stavby je otázkou spadající do právního posouzení povahy chovu papoušků v domě; soud se k této právní otázce vyjádří níže v odůvodnění tohoto rozsudku.
25. Žalobce v žalobě k důkazu rovněž navrhl provést Doručenkou ze systému datových schránek, kterou měl v úmyslu prokázat včasné podání žaloby. Soud ovšem již z ostatních písemností založených ve spise neměl pochyb o včasnosti podání žaloby a tato okolnost nebyla sporná ani mezi účastníky řízení. K prokázání skutečnosti, že je žalobce vlastníkem

sousedních nemovitostí navrhl k důkazu provést náhled z katastru nemovitostí k pozemku parc. č. XC, a parc. č. XD. Soud jednak již z listin založených ve správním spise neměl pochybnosti o tom, že žalobce je vlastníkem sousedních nemovitostí, nad to nebyla uvedena skutečnost účastníky sporována, soud tak tyto důkazy rovněž pro nadbytečnost neprovedl.

26. Důkazy, které žalobce soudu předložil ve svých pozdějších podáních, a to: Údaje z veřejné části živnostenského rejstříku stavebníků s historií; Odpověď na podnět k prošetření možného spáchání přestupku Státní veterinární správy ze dne 9. 5. 2023; Odpověď živnostenského úřadu ÚMČ Praha 22, ve které živnostenský úřad sděluje, že při kontrole zjistil nedostatek kolaudace stavby č.p. X; Fotografie přichycení stanu k přístavbě; Výkres projektové dokumentace pro dodatečné povolení stavby – část: Půdorys zádveří + 1. NP – nový stav, Záznam webové stránky stavebníků, ve kterém je uvedena informace: „*V období od 1. 3. 2009 až 1. 6. 2019 jsme ochočovali a ručně dokrmovali 249 papoušků 51 různých druhů*“, soud taktéž pro nadbytečnost neprovedl. Těmito důkazy totiž měl žalobce v úmyslu opět prokázat, že papoušci jsou chováni v domě, soud opakuje, že tato skutečnost mezi účastníky sporná nebyla. Důkazní návrhy – Letecký snímek domu č. p. X a Letecký snímek domu č. p. X z portálu Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy, mají dle žalobce prokazovat, že přístavba je propojena s voliérou a stanem, přičemž vše tvoří jeden celek a slouží k podnikání stavebníků. K těmto důkazním návrhům soud konstatuje, že předmětný skutkový stav věci (tj. umístění všech staveb na pozemku stavebníků) má za dostatečně osvědčený z podkladů ze správního spisu, jehož součástí je i protokol z ohledání na místě. Nadto soud doplňuje, že poukázáním na propojenost staveb (dům-přístavba-voliéra-stan), které dle žalobce tvoří jeden celek, žalobce pouze podpořil své tvrzení, že stavebníci v domě a v přístavbě podnikají, resp. chovají zde papoušky. Soud proto Letecké snímky domu č. p. X k důkazu pro nadbytečnost neprovedl, k argumentaci žalobce, že stavebníci v přístavbě podnikají, se soud vyjádří níže v odůvodnění.
27. Žaloba není důvodná.
28. Soud upozorňuje, že paralelně u zdejšího soudu probíhalo řízení vedené pod sp. zn. 14 A 48/2023, kde vystupovali totožní účastníci a jehož předmětem řízení bylo dodatečné povolení stavby voliéry pro papoušky, jakožto doplňkové stavby pro chovatelství, která byla umístěna na zahradě rodinného domu stavebníků. Žalobce již ve zmíněném řízení uplatnil *de facto* shodné námitky jako v nyní posuzovaném řízení, neboť tvrdil, že je stavbou voliéry dotčen na svých právech množstvím negativních emisí, jako je hluk, prach, pohledy návštěvníků, vycházejících z voliéry a spojených s podnikatelskou činností stavebníků na zahradě. 14. senát zdejšího soudu předmětným námitkám žalobce nepřisvědčil a žalobu jako nedůvodnou zamítl, rozsudek 14. senátu zdejšího soudu ze dne 27. 9. 2024, č. j. 14 A 48/2023-110, byl následně potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2025, č. j. 10 As 204/2024-97. Soud konstatuje, že byť v řízení vedeném pod sp. zn. 14 A 48/2023 byla předmětem dodatečného stavebního povolení jiná stavba (voliéra, přímo určená k pobytu papoušků), obecně formulovaná skutková zjištění i právní závěry 14. senátu zdejšího soudu ve spojení s právními názory 10. senátu Nejvyššího správního soudu má soud za příléhavé a aplikovatelné i na nyní posuzovanou věc, a proto z nich bude při jejím posouzení vycházet.
29. Soud předně v nyní posuzované věci zkoumal, zda je žalobce nadán aktivní procesní legitimací v tomto řízení. Tu má každý, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li žalobce logicky a myslitelně tvrdit možnost dotčení vlastní právní sféry napadeným rozhodnutím. Aktivní procesní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu bude dána vždy, pokud s ohledem na tvrzení žalobce není možné zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry v žádném případě dojít nemohlo (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, č. 1764/2009 Sb. NSS). Žalobce v žalobě uvedl, že je dotčen na svých právech nadměrným hlukem papoušků z domu, který snižuje kvalitu a pohodu bydlení žalobce, přičemž dodatečně povolená přístavba má dle žalobce sloužit rovněž k chovu papoušků. Vzhledem k tomu, že o tvrzení žalobce není možné zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry v žádném případě dojít nemohlo, soud konstatuje, že žalobce je v daném řízení nadán aktivní procesní legitimací.

K námitkám ohledně neposuzování přístavby jako stavby sloužící k podnikání a chovu papoušků, k nezákonným závazným stanoviskům a chybějícímu posudku Státní veterinární správy

30. V prvním a třetím důvodu nezákonnosti [tj. v odstavci 4. pod body b), c)] žalobce namítal, že stavební úřad a žalovaný přístavbu nesprávně posuzovali jako stavbu sloužící k bydlení, dle žalobce je přístavba využívána k podnikatelské činnosti stavebníků, a to chovu papoušků. Žalobce proto dovodil, že k dodatečnému povolení přístavby měl být správními orgány vyžádán i posudek Státní veterinární správy dle § 56 zákona o veterinární péči. Dalším následkem tohoto nezákonného posouzení je, že orgány územního plánování ve svých stanoviscích, tj. v závazném stanovisku Ministerstva pro místní rozvoj, č. j. MMR-4044/2024-81, a v závazném stanovisku Magistrátu hl. m. Prahy, č. j. MHMP 108431/2023, přístavbu neposuzovaly z hlediska skutečného účelu užívání, jímž je právě podnikatelský chov ptactva.
31. Soud konstatuje, že z žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný neměl pochybnosti o tom, že stavebníci chovají papoušky pro radost jako své mazlíčky, tudíž jejich chov označil za tzv. zájmový. Současně žalovaný nespороval tvrzení žalobce, že papoušci v rodinném domě přebývají, či jinými slovy, jsou zde chováni. Žalovaný vyšel z toho, že účelem rodinného domu stavebníků je bydlení, k čemuž je jimi i využíván; přičemž přístavba (s rozměry cca 10 m²) má sloužit jako alternativní vstupní prostor do rodinného domu, tudíž bude rovněž spolu s rodinným domem, s ním je propojena dveřmi, využívána k bydlení. Soud zdůrazňuje, že stavebním úřadem bylo provedeno i ohledání na místě (tj. v rodinném domě a přístavbě), které se konalo dne 18. 4. 2023. O průběhu ohledání na místě byl sepsán protokol, č. j. P22 5297/2023 OV11, ze kterého vyplývá, že přístavba odpovídá předložené stavební dokumentaci, konkrétně: „1. nahrazení okenního otvoru dveřmi; 2. přízemní přístavba ke stávajícímu RD, krytá pultovou střechou (zádveří, obsahuje WC, sprchový kout, umyvadlo a dřez).“.
32. Předně soud uvádí, že v dané věci nebylo mezi účastníky sporu o charakteru stavby, na níž bylo žádáno dodatečné povolení, tj. že se jedná o přístavbu, která hlavní stavbu (tj. rodinný dům stavebníků) nejen rozšiřuje půdorysně, ale zároveň je s ní provozně propojena. Provozním propojením se rozumí propojení komunikační, v tomto případě vstupními dveřmi, neboť bez ohledu na to, k čemu přístavba slouží či sloužit může, zásadní je možnost jejího propojení s hlavní stavbou (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu, č. j. 3 As 72/2006-83, a č. j. 5 As 13/2011-97). Přičemž přístavba zpravidla sdílí právní osud hlavní stavby a slouží jejímu hlavnímu účelu. Jak shora uvedeno, žalobce byl naopak

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

přesvědčen, že přístavba neslouží stavebníkům k bydlení, nýbrž že jejím účelem je výkon podnikání. V souladu s § 420 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění rozhodném, kde je sice zakotvena definice podnikatele, soud analogicky vykládá pojem podnikání tak, že se podnikáním zásadně rozumí soustavná, samostatná výdělečná činnost, kterou podnikatel (fyzická či právnická osoba) provozuje vlastním jménem, na vlastní odpovědnost a za účelem dosažení zisku.

33. Na tomto místě soud toliko pro úplnost upozorňuje na rozdíl mezi chovem zvířat tzv. zájmovým, jehož prioritou je držení zvířat pro radost či zálibu, nikoliv za účelem generování zisku či produkce masa. Takovýto chov se zásadně odehrává v domácích podmínkách a jednotlivé exempláře se rozmnožují jen okrajově. Oproti tomu tzv. hospodářský (velkochov) či komerční chov zvířat je intenzivní formou chovu, jejímž hlavním cílem je v případě papoušků obvykle co největší produkce mláďat za účelem zisku (prodeje), nikoliv zájmový chov pro potěšení. Dle názoru žalovaného, který sdílí i soud, spadá chov papoušků stavebníky pod pojem tzv. zájmového chovu, jelikož stavebníci uvedli a po celé stavební řízení toto tvrzení nebylo sporováno, že již po delší dobu nevzešel z jejich chovu žádný nový exemplář, čímž definovali, že jejich hlavním cílem chovu papoušků není produkce mláďat za účelem zisku (prodeje), nýbrž zájmový chov pro potěšení. Přičemž pro danou věc je podstatným, jak ještě bude rozvedeno níže, že tzv. zájmový chov zvířat nemá vliv na změnu účelu přístavby, potažmo ani rodinného domu (hlavní stavby) stavebníků, jímž je bydlení.
34. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k námitkám žalobce vysvětlil, že stavebníci jsou vlastníky rodinného domu, jenž je určen k bydlení a stavebníci v něm i fakticky bydlí, současně mají právo ve svém rodinném domě chovat zvířata, např. i exotické ptactvo. Soud žalovanému přisvědčuje, a souhlasí s tím, že stavebníci jako vlastníci rodinného domu mohou v jeho interiéru realizovat tzv. zájmový chov papoušků, aniž by takovéto jednání mělo vliv na změnu jeho účelového určení. Žádnými předpisy veřejného práva není v obecné rovině zakázán zájmový chov zvířat, jako jsou např. i psi, kočky, papoušci nebo i plazi a želvy, v nemovitostech určených k bydlení. Lze sice souhlasit s tvrzením žalobce, že chov papoušků v domě (papoušci v domě přebývají, sprchují se, jsou tam krmeni) nepřímo souvisí s podnikatelskou činností stavebníků, která probíhá na zahradě domu a ve voliére, tj. prezentace papoušků a zprostředkování kontaktních zážitků veřejnosti za úplaty. Sama přístavba však svým určením, jenž slouží jako alternativní vstup osob do rodinného domu ze zahrady a vybavením, kde se na poměrně malé podlahové ploše nachází zádveří a sprchový kout s WC, toliko doplňuje, resp. rozšiřuje, využití rodinného domu (hlavní stavby). Nelze tak z ničeho usuzovat, že v přístavbě má probíhat výkon podnikatelské činnosti stavebníků. Je samozřejmě pravděpodobné, že při případném přenosu papoušků z voliéry či stanu ze zahrady do rodinného domu, tito projdou, resp. budou přeneseni, i přes prostor přístavby; nicméně uvedené bez dalšího rozhodně neznamená, že by takovéto jednání mohlo být hodnoceno jako výkon podnikatelské činnosti a způsobit či jakkoliv ovlivnit změnu účelu užívání přístavby, potažmo samotného rodinného domu. Soud tak na námitku žalobce, že přístavba neměla být posuzována jako stavba sloužící k bydlení, nevěšel. Soud, s ohledem na žalobcem popsanou podstatu žalobních námitek, má za to, že žalobci vadí chov papoušků ze strany stavebníků jako takový, neboť se cítí být jejich chovem obtěžován nad míru přiměřenou poměrům, když podrobně popisuje, že je jimi omezován emisemi hluku, prachu, pořizováním videí s papoušky, pořádáním akcí pro veřejnost s papoušky atd., pro takto nastíněné případy je však možno domáhat se ochrany práv soukromoprávní cestou.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

35. Soud neshledal důvodnou ani argumentaci žalobce, že je omezován hlukem papoušek z přístavby, který snižuje kvalitu a pohodu jeho bydlení v sousední nemovitosti. V této souvislosti soud opakuje, že v přístavbě nejsou papoušci chováni; oproti tomu voliéra postavená na zahradě stavebníků slouží přímo k průletu a na představení papoušek pro veřejnost, ve voliére se tak papoušci dlouhodoběji zdržují. Otázkou omezování žalobce hlukem právě z voliéry a provozu „ptačího parku“ na zahradě se již zabýval 14. senát zdejšího soudu a dospěl k závěru, že provoz voliéry nezatěžuje prostředí a nesnižuje pohodu bydlení žalobce do takové míry, aby to odůvodnilo zrušení dodatečného povolení voliéry. V této souvislosti soud v podrobnostech odkazuje na body 69. až 85. rozsudku zdejšího soudu ze dne 27. 9. 2024, č. j. 14 A 48/2023-110. Závěry městského soudu byly potvrzeny v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2025, č. j. 10 As 204/2024-97, bod [34]: *„Za zásadní označil městský soud to, že mezi voliérou a stěžovatelovou zahradou je řada překážek (plot, zeleň, stěžovatelova kůlna), které přispívají ke snížení hluku a dalších imisí...“*. Pokud 14. senát zdejšího soudu společně s Nejvyšším správním soudem stejně jako žalovaný shledali, že dodatečné povolení stavby voliéry představuje jen přiměřený zásah do žalobcova soukromí, tím spíše to bude platit pro přístavbu, jejíž dodatečné povolení je předmětem přezkumu v nyní posuzované věci. Přístavba má nepochybně větší odhlučňující vlastnosti na rozdíl od voliéry, která byla posuzována 14. senátem a z jehož rozsudku vyplývá, že voliéra není tvořena pevnými zdmi a nemá střechu (nýbrž je tvořena pletivem). Navíc jak shora uvedeno, papoušci v přístavbě nejsou (dlouhodoběji) přechovávaní. K dílčí argumentaci žalobce, že je omezován křikem papoušek z přístavby, a že drez v přístavbě má sloužit k očištění papoušek, konstatuje soud následující. Z podkladů založených ve správním spise vyplývá, že přístavba je situována směrem k jinému pozemku, než je pozemek žalobce, dle soudu je tak nepravděpodobné, že by byl žalobce obtěžován křikem papoušek právě z přístavby. Ovšem i v případě, že by se papoušci v přístavbě krátkodobě vyskytovali, např. při sprchování, nelze emise hluku vycházející z přístavby považovat za nepřiměřené místním poměrům. Jak podrobně zdůvodnil 14. senát zdejšího soudu a tento závěr potvrdil i Nejvyšší správní soud, emise hluku vycházející z voliéry nelze považovat za nepřiměřené místním poměrům, srov. bod 83. rozsudku ze dne 27. 9. 2024, č. j. 14 A 48/2023-110: *„V průběhu správního řízení dva ze třech přímých sousedů stavebníků, tedy manželé A. i manželé B., souhlasili se stavbou voliéry. Stejně tak souhlasila s dodatečným povolením stavby „rohová“ sousedka paní H.. Dosavadní provoz voliéry shodně nepovažovali za obtěžující, a to ani z hlediska imisí hluku, ani z hlediska imisí pohledem či v důsledku zásahů do soukromí v důsledku přítomnosti návštěvníků papouščí voliéry na zahradě stavebníků. Pouze žalobce, jehož pozemek se nachází podstatně dál než pozemek manželů A. a také dále než pozemek manželů B., se setrvale bránil této stavbě. Soud považuje za podstatné, že stavebníci voliéru užívali (minimálně před zákazem jejího užívání). Tudíž tito sousedé měli dostatek vjemů, aby mohli posoudit, zda „papouščí park“ vytváří novou nepřípustnou zátěž pro okolí a zda skutečně sousedy obtěžuje. Soud souhlasí se správními orgány, že pro dodatečné povolení stavby může za takových okolností, jak je tomu v nynějším případě, být důležitým postoj dalších bezprostředních sousedů. Tak tomu je zejména za situace, pokud dotčené orgány vydaly souhlasná závazná stanoviska, povolení stavby nebrání hlukové limity a správní orgány – mimo námitek jednoho ze sousedů – nezjistily nic, co by svědčilo o narušení soukromí či pohody bydlení nad míru běžnou v tamních poměrech. Skutečnost, že manželé A. posléze – až po vydání napadeného rozhodnutí – změnili postoj k jiné voliére na pozemku stavebníků, nemůže vést ke zrušení dodatečného povolení stavby (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).“* Soud opakuje, že pokud ani voliéra pro papoušky nenarušuje pohodu bydlení nad míru

obvyklou pro místní poměry, tím spíše to lze konstatovat o přístavbě, která je zděná, má střechu a nachází se v delší vzdálenosti od pozemku žalobce než od pozemku jiné sousedky, a to paní J. H. a papoušci v ní ani nejsou dlouhodoběji přítomni, natož chováni.

36. K námitkám žalobce ohledně chybějícího posudku Státní veterinární správy soud konstatuje následující. Žalobce namítal, že v řízení měl být stavebníky předložen posudek Státní veterinární správy dle § 56 veterinárního zákona, neboť se jedná o přístavbu, v níž jsou chována hospodářská zvířata. Nesouhlasil s aplikací ustanovení § 56 veterinárního zákona ve znění od 1. 1. 2024. Soud předně konstatuje, že se neztotožnil s posouzením papoušků žalobcem jako hospodářských zvířat ve smyslu § 3 odst. 1 písm. c) veterinárního zákona. Dle § 3 odst. 1 písm. c) veterinárního zákona, ve znění od 1. 10. 2022 do 31. 3. 2025, platilo, že: „*hospodářskými zvířaty jsou zvířata využívaná převážně k chovu, výkrmu, práci a jiným hospodářským účelům, zejména skot, prasata, ovce, kozy, koně, osli a jejich kříženci, drůbež, běžci, králíci, zvěř ve farmovém chovu, ryby a jiní vodní živočichové, včely, včelstva, čmeláci a hmyz určený k lidské spotřebě nebo k výrobě zpracované živočišné bílkoviny*“. Předně soud odkazuje na své závěry obsažené shora v odstavcích 31. až 33. rozsudku, kde poukázal na rozdíl mezi tzv. zájmovým a tzv. hospodářským či komerčním chovem papoušků a dodává, že má za to, že ani z citované zákonné definice nelze dovodit, že by bylo lze papoušky stavebníků podřadit pod pojem hospodářská zvířata ve smyslu veterinárního zákona, nýbrž se v jejich případě jedná o tzv. zájmový chov (bez hospodářského užitku).
37. Dle soudu tak nebylo třeba, aby stavebníci k žádosti o dodatečné povolení přístavby předložili vyjádření státní veterinární správy dle § 56 odst. 2 písm. a) veterinárního zákona ve znění k 1. 1. 2024: „*Vyjádření Státní veterinární správy je podkladem pro řízení o povolení záměru podle stavebního zákona a pro vydání kolaudačního rozhodnutí, jde-li o stavbu nebo zařízení, v nichž budou provozovány podniky, závody, popřípadě jiná zařízení, které podléhají státnímu veterinárnímu dozoru v souladu s tímto zákonem, nejde-li o stavby nebo zařízení podle odstavce 1*“. K námitce žalobce, že měl být aplikován § 56 odst. 1 písm. a) veterinárního zákona, ve znění k 31. 12. 2023, dle kterého platilo: „*Závazný posudek Státní veterinární správy, který není správním rozhodnutím, je podkladem ve stavebním řízení, pro ohlášení stavby a pro vydání kolaudačního souhlasu a musí být vyžádán podnikatelem, jde-li o stavbu nebo zařízení, které podléhají státnímu veterinárnímu dozoru*“, konstatuje soud následující. Žalovaný správně postupoval dle čl. XXXIII. zákona č. 284/2021 Sb., kterým se novelizoval § 56 veterinárního zákona. Dle čl. XXXIII. zákona č. 284/2021 Sb., platí, že: „*Řízení a jiné postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posoudí podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona*“, tj. ode dne nabytí účinnosti zákona č. 284/2021 Sb., ode dne 1. 1. 2024. Přičemž žalovaný napadené rozhodnutí vydal dne 10. 4. 2024. Žalovaný tak postupoval správně, pokud k námitce žalobce posuzoval § 56 veterinárního zákona ve znění od 1. 1. 2024. Ovšem i v případě, že by žalovaný k námitce žalobce aplikoval § 56 odst. 1 písm. a) veterinárního zákona ve znění k 31. 12. 2023 nejednalo by se v případě rodinného domu o stavbu nebo zařízení, které podléhají státnímu veterinárnímu dozoru.
38. Soud poukazuje na to, že i 14. senát zdejšího soudu se zabýval obdobnou námitkou v bodě 33. rozsudku ze dne 27. 9. 2024, č. j. 14 A 48/2023-110, v němž uvedl: „*Na tom nic nemění ani skutečnost, že ke stavbě voliéry vydala soubhlasné závazné stanovisko také Městská veterinární správa v Praze (veterinární správa). Toto stanovisko po stavebnících vyžadoval stavební úřad až poté, co se ho během správního řízení domáhala právní předchůdkyně žalobce.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

*Z toho, že veterinární správa vydala závazné stanovisko, resp. že stanovisko neodmítla vydat, ovšem nelze automaticky dovodit, že voliéra neslouží jako doplňková stavba pro chovatelství. Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči (veterinární zákon), se posudek veterinární správy vydává v případě, pokud stavebníci jsou podnikatelé. Jen na základě toho, že záměr stavebníků akceptovala také veterinární správa, ovšem nelze dovozovat, že se jedná o stavbu pro hospodářská zvířata podobně jako by tomu bylo např. u chovu prasat, krav, koní, či velkoplošného chovu drůbeže za účelem podnikání. Závazné stanovisko veterinární správy nevylučuje, aby orgány územního plánování hodnotily stavbu dle jejích parametrů jako doplňkovou stavbu pro chovatelství. Ve světle právě uvedeného napadená závazná stanoviska orgánů územního plánování obstojí. Námitky, které žalobce uvedl v žalobě a posléze podpořil argumentací v dalších vyjádřeních, nejsou důvodné.“ (pozn. potvrzení provedeno soudem). V případě ptačí voliéry stavebníci získali souhlasné vyjádření dle § 56 veterinárního zákona od Městské veterinární správy v Praze, 14. senát zdejšího soudu ovšem dospěl k závěru, že přesto, že záměr stavebníků akceptovala veterinární správa, nelze dovozovat, že se jedná o stavbu pro hospodářská zvířata. Soud se závěrem 14. senátu ztotožňuje a konstatuje, že v případě přístavby – zádveří přiléhajícího k rodinnému domu je na první pohled rovněž zřejmé, že se nejedná o stavbu pro hospodářská zvířata podléhající státnímu veterinárnímu dozoru ve smyslu § 56 veterinárního zákona. Skutečnost, že u stavebníků proběhla kontrola veterinární správy, rovněž neznamena, že papoušci jsou hospodářskými zvířaty, ani skutečnost, že jsou papoušci chováni v rodinném domě a jsou s nimi natáčena videa neznamena, že se jedná o stavbu nebo zařízení podléhající státnímu veterinárnímu dozoru dle § 56 veterinárního zákona. Soud nad rámec poznamenává, že stavebníci jako chovatelé zvířat, ať už se jedná o papoušky nebo by se jednalo o psy či kočky, jsou povinni dodržovat povinnosti dle § 4 odst. 1 veterinárního zákona, např. dle písm. a) *chovat zvířata způsobem, v prostředí a podmínkách, které vyžadují jejich biologické potřeby, fyziologické funkce a zdravotní stav a předcházet poškození jejich zdraví.* Tímto směrem však žalobce svou argumentaci nevedl. Námitky žalobce tak soud shledal zcela nedůvodnými.*

39. Dále žalobce namítal, že jsou nezákonná závazná stanoviska Ministerstva pro místní rozvoj č. j. MMR-4044/2024-84 a Magistrátu hl. m. Prahy č. j. MHMP 108431/2023, neboť stavbu neposuzují z hlediska skutečného účelu užívání, jímž je podnikatelský chov papoušků. Jak soud již konstatoval shora, zejména v odstavci 33. tohoto rozsudku, nelze z ničeho usuzovat, že v přístavbě, která slouží jako vstup do rodinného domu a obsahuje zádveří a sprchový kout s WC, bude probíhat podnikatelská činnost stavebníků. Soud toliko opakuje, že v případě stavebníků se jedná o tzv. zájmový chov papoušků. Nadto žalobce k dotčení jeho veřejných subjektivních práv namítal pouze hluk papoušků z domu, potažmo z přístavby, k dotčení žalobce hlukem se soud již vyjádřil v odstavci 34. tohoto rozsudku. Žalobce tedy (až na námitku hluku) netvrdil, jak chov papoušků v přístavbě zasahuje do jeho veřejných subjektivních práv. Soud nevěšel na námitku žalobce, že správní orgány při vydání závazných stanovisek neměly přístavbu posuzovat z hlediska účelu užívání pro bydlení.
40. Žalobce rovněž namítal, že závazné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj při posuzování, jakým způsobem je stavbou dotvářena stávající urbanistická struktura a zda se stavba nevymyká parametrům ostatních staveb v okolí, nevzal v potaz to, že stavebníci již k domu přistavili dvě voliéry a stan. Dle žalobce tak stavebníci po kouskách zastavují celý pozemek způsobem, který se vymyká stávající zástavbě, v níž převládají rodinné domy s velkými zahradami.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

41. Ze závazného stanoviska Ministerstva pro místní rozvoj, č. j. MMR-4044/2024-84, vyplývá, že ministerstvo neshledalo, že by se přístavba svými parametry vymykala stávající urbanistické zástavbě, konkrétně uvedlo: „Přístavba půdorysných rozměrů 4,58 x 2,13 m navýší zastavěnou plochu rodinného domu čp. X ze stávajících 73 m² na 83 m². Po provedení záměru bude mít předmětný objekt podlažnost 2 NP, šikmou a částečně pultovou střechu, výšku okapové římsy přístavby 2,30 m a výšku hřebene přístavby 3,10 m (od úrovně podlahy přístavby, tj. 282,92 m n. m.). Pro srovnání v daném území je i s přihlédnutím k Územně analytickým podkladům hl. m. Prahy (dále jen „ÚAP HMP“) situován např. objekt na pozemku parc.č. XE v k.ú. X s podlažností 2 NP, šikmou střechou, max. výškou obvodových linií střech dle ÚAP HMP 7,9 m a zastavěnou plochou 113 m²; objekt na pozemku parc.č. XF v k.ú. X s podlažností 1 NP, šikmou střechou, max. výškou obvodových linií střech 6,0 m a zastavěnou plochou 120 m²; objekt na pozemku parc.č. XG v k.ú. X s podlažností 2 NP, šikmou střechou, max. výškou obvodových linií střech 6,7 m a zastavěnou plochou 159 m²; nebo objekt na pozemku parc.č. XH v k.ú. X s podlažností 1 NP, šikmou střechou, max. výškou obvodových linií střech 3,8 m a zastavěnou plochou 226 m². Ministerstvo k tomu připomíná, že v ÚAP HMP není u podlažnosti staveb evidován počet podzemních podlaží, a nejsou zde uvedeny ani výšky hřebenů šikmých střech či výšky ustoupených podlaží v částech, kde jsou ustoupeny od římsy či atiky nižšího podlaží. Vzhledem k výškovým a objemovým parametrům záměru nelze dospět k záměru, že by se vymykal parametrům stávajících staveb v daném urbanizovaném území, proto neodporuje regulativu dotvoření urbanistické struktury daného území, ani se nejedná o rozsáhlou stavební činnost. Obdobný rozsah přístaveb není v daném území ničím výjimečným, dle náhledu do katastrální mapy s ortofotomapou jsou přístavby v zahradních částech zřízeny např. u objektů na pozemcích parc.č. XI, XJ, XK nebo XL v k.ú. X. Z výše uvedených důvodů je umístění záměru do stabilizovaného území přípustné.“ (pozn. podtržení provedeno soudem).
42. Nejvyšší správní soud ve svém nedávném rozsudku ze dne 19. 3. 2026, č. j. 2 As 186/2024-55, připomněl svou předchozí judikaturu (rozsudek ze dne 10. 4. 2025, č. j. 1 As 116/2024-52), ve které k pojmu „stávající urbanistická struktura“ dovodil, že: „posouzení, zda je umístěvaná stavba v souladu s urbanisticko-architektonickým charakterem okolní zástavby, (...) je otázka ryze odborná a jako taková spadá do úvahy správního orgánu. Úkolem soudu ve správním soudnictví je v intencích citovaného rozsudku NSS č. j. 10 As 332/2023 - 122 ověřit, zda správní orgán nepřekročil meze své úvahy a zda k ní přdestřel dostatečné důvody. Ve smyslu rozsudku č. j. 8 As 68/2022 - 52 je třeba dále posoudit, zda žalobce odborné závěry správního orgánu dostatečně kvalifikovaně vyvrátil.“ Z citovaného rozsudku plyne, že správní soud odborné úvahy orgánu územního plánování přezkoumává pouze v rámci překročení či nepřekročení mezí úvahy dotčeného orgánu a odůvodnění těchto úvah. Zároveň soud posuzuje, zda žalobce odborné závěry kvalifikovaně vyvrátil. V dané věci Ministerstvo pro místní rozvoj jako nadřízený dotčený orgán přezkoumalo Závazné stanovisko Magistrátu pro hl. m. Prahu ze dne 17. 1. 2023, č. j. MHMP 108431/2023, a vydalo Závazné stanovisko ze dne 22. 1. 2024, č. j. MMR-4044/2024-84. Ministerstvo dostatečně vysvětlilo, proč stavební záměr považuje za bezproblémový z hlediska umístění do stávající urbanistické struktury. S ohledem na podrobné porovnání projednávané přístavby s okolními stavbami, má soud v souladu se žalovaným a ministerstvem za to, že přístavba neodporuje regulativu dotváření urbanistické struktury daného území. Žalovaný přílehlavě poukázal i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2023, č. j. 3 As 247/2022-62, ve kterém je uvedeno: „Výstavba nové stavby na místě již existující budovy navíc téměř vždy znamená změnu výšky, tvaru, či objemu objektu na dotčené ploše. Tato změna však sama o sobě neznamená zásah do stávající urbanistické struktury. Jak bylo uvedeno,

*přípustnost záměru je nutné hodnotit v rámci širšího území. V tomto směru NSS odkazuje na body 29 až 35 napadeného rozsudku a příslušné pasáže správních rozhodnutí (zejm. strany 18–20 a 46 rozhodnutí o umístění stavby a strany 12 až 18 rozhodnutí o odvolání) a závazných stanovisek (strana 8 závazného stanoviska a strany 5 až 11 přezkumného závazného stanoviska), z nichž plyne, že se stavba uvedenými parametry stávající zástavbě nevymyká. I případný nárůst objemu zástavby, na který poukazují stěžovatelé, se tudíž nebude vymykat objektům nacházejícím se v širším okolí. Stěžovatelům proto nelze přisvědčit, že záměr svojí hmotou neodpovídá ostatním stavbám v okolí. Nelze tak přisvědčit ani námitce, že se z tohoto důvodu nemůže jednat o dotváření urbanistické struktury.“ (pozn. potvrzení provedeno soudem). Dle soudu tak i skutečnost, že kromě projednávané přístavby je na pozemku stavebníků umístěna voliéra a stan neznamená, že přístavba k rodinnému domu s rozměry 10 m², a to vezmeme-li v úvahu i voliéru a stan na zahradě, se vymyká objektům nacházejícím se v širším okolí, tj. rodinným domům a rodinným domům s přístavbami v zahradních částech pozemků. Proto soud k důkazu pro nadbytečnost neprovedl žalobcem navržený důkaz – *Letecký snímek domu č. p. X a okolí*, neboť mezi stranami nebylo sporné, že na pozemku stavebníků se kromě projednávané přístavby nachází též voliéra a stan, soudu je tato skutečnost známá i z úřední činnosti, z rozsudku 14. senátu zdejšího soudu ze dne 27. 9. 2024, č. j. 14 A 48/2023-110.*

K námitkám ohledně neprovedených důkazů, neumožnění žalobci se vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí a neúplným skutkovým zjištěním

43. Žalobce namítal, že žalovaný neprovedl žalobcem navržený důkaz, a to žádost o dodatečné povolení voliéry na pozemku parc. č. XA v k. ú. X, která je u stavebního úřadu evidována pod č. j. P227558/2020 OV06. Žalobce uvedl, že tímto důkazem mělo být prokázáno, že papoušci, s nimiž je vystupováno ve voliére a kteří tak slouží k podnikání stavebníků, jsou chováni v rodinném domě stavebníků. S touto námitkou souvisela i žalobní námitka, že žalovaný provedl některé žalobcem navržené důkazy (náhled do živnostenského rejstříku stavebníků, náhled na jejich webové stránky a YouTube kanál), ovšem do spisu tyto důkazy nezaložil. Namítal, že do spisu byly doplněny jen dva nové podklady, s nimiž byl seznámen, a to Závazné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj a Vypořádáním odvolacích námitek z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu. Co se však týče ostatních, do správního spisu nově doložených podkladů pro vydání druhostupňového rozhodnutí, tj. živnostenský rejstřík stavebníků, náhled na jejich webové stránky a YouTube kanál, k nim mu dle § 36 odst. 3 správního řádu bylo ze strany žalovaného upřeno právo se vyjádřit.
44. Soud přisvědčil žalobci, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vychází z některých důkazů navržených žalobcem, na straně 6 napadeného rozhodnutí konstatoval: „Podle portálu živnostenského podnikání s platností ke dni 5.4.2024, stavebníci P. K., IČO X a V. K., IČO X, oba vykonávají podnikatelskou činnost, podle zápisu do živnostenského rejstříku ze dne 29.01.2001 (P. K.), resp. 23.8.1994 (V. K.). V předmětu podnikání mají oba shodně uvedenou výrobu, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Jako provozovna k předmětu podnikání je u obou evidován Stan o půdorysu 6x4m na pozemku parc. č. XA k.ú. X, na adrese K. 5, P. Ani jeden ze stavebníků nemá v živnostenském rejstříku uvedeno, že by jako provozovna sloužil rodinný dům č.p. X. Podnikatelská činnost stavebníků tedy vůbec nesouvisí s dodatečným stavebním povolením stavby, jejíž účel užívání je k bydlení. Webové stránky <https://kralovstvipapousku.cz/> i YouTube kanál „ARA TV“ prokazují, že veškeré interakce s návštěvníky papouščího světa

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

probíhají na zahradě, a to ve stanu nebo venkovní voliére. Z webových stránek bylo zjištěno, že činností podnikání není prodej ani nákup papoušků, nejedná se o chov za účelem rozmnožování papoušků, ale o zprostředkovávání kontaktních zážitků s tímto ptactvem.“. Ve správním spise ovšem nejsou založeny (zažurnalizovány) tyto důkazy, tj. výpis z živnostenského rejstříku, náhled na webové stránky stavebníků <https://kralovstvipapousku.cz/> a náhled či videa z YouTube kanálu „ARA TV“, jedná se tak o procesní vadu. V daném případě je ovšem nutno zkoumat, zda správní orgány prokázaly skutkový stav v takové míře, že by na konečném rozhodnutí nemohlo nic změnit ani pokud by žalovaný provedl sporné důkazní návrhy řádně (srov. též body 52. až 56. rozsudku 14. senátu zdejšího soudu ze dne 27. 9. 2024, č. j. 14 A 48/2023-110). Soud zdůrazňuje, že žalobce uvedené důkazy navrhoval k prokázání skutečnosti, že *papoušci, s nimiž je vystupováno ve voliére a kteří tak slouží k podnikání stavebníků, jsou chováni v domě č. p. X.* Skutečnost, že papoušci jsou chováni v rodinném domě stavebníků ovšem nebyla mezi stranami sporná, žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že papoušci jsou v domě chováni a že tato skutečnost byla ověřena i při ohledání na místě: *„Jak bylo ověřeno při prohlídce stavebním úřadem i ve vyjádření stavebníků, papoušci jsou „domácí mazlíčky“ chováni ve dvou místnostech domu.“*. Soud tak neshledal, že by řádné založení důkazních návrhů do spisu a provedení dalšího žalobcem navrhovaného důkazu – žádosti o dodatečné povolení voliéry na pozemku parc. č. XA v k. ú. X, která je u stavebního úřadu evidována pod č. j. P227558/2020 OV06, opět k prokázání skutečnosti, že papoušci jsou v domě chováni, by mělo vliv na zjištěný skutkový stav.

45. K námitce žalobce, že nebyl dle § 36 odst. 3 správního řádu vyzván, aby se vyjádřil k podkladům pro vydání rozhodnutí, konstatuje soud následující. Podle § 36 odst. 3 správního řádu musí být účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Účelem tohoto ustanovení je umožnit účastníkům, aby se seznámili se všemi skutkovými zjištěními, které správní orgán shromáždil, a aby případně navrhli doplnění skutkových zjištění nebo upozornili na nesprávnost těchto zjištění. Jak vyplývá z rozsudku NSS ze dne 14. 11. 2006, č. j. 7 A 112/2002-36, č. 303/2004 Sb. NSS, *Víceúčelové komerční zařízení*, správní orgán má „*umožnit účastníku řízení, aby ve fázi před vydáním rozhodnutí, tedy poté, co správní orgán ukončil shromažďování podkladů rozhodnutí, mohl uplatnit své výhrady, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci*“. Judikatura dovodila, že tato povinnost není naplněna pouze tím, že správní orgán nebrání účastníkům řízení se s podklady rozhodnutí seznámit, ale je povinen aktivně poučit a vyzvat k uplatnění tohoto práva (rozsudky NSS ze dne 31. 3. 2016, č. j. 9 As 226/2015-44, č. 3408/2016 Sb. NSS, ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 Azs 229/2016-44, č. 3560/2017 Sb. NSS, a další). Výjimky z uvedeného pravidla lze rozdělit do tří kategorií (rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2019, č. j. 8 Azs 76/2018-59): **1) účastník řízení je se všemi podklady rozhodnutí již obeznámen** (rozsudek NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 9 Azs 33/2009-95); 2) rozhodnutí je prvním úkonem v řízení (rozsudek NSS ze dne 23. 2. 2011, č. j. 4 As 22/2010-54) a 3) když tak stanoví zákon (např. v řízení o žádosti, když se žádosti vyhovuje, nebo v odvolacím řízení, když odvolací správní orgán nepořídil nové podklady rozhodnutí). V případě důkazů navržených samotným žalobcem (tj. výpisy z živnostenského rejstříku stavebníků, náhled na webové stránky a na YouTube kanál) byl žalobce s těmito podklady rozhodnutí již obeznámen. Žalovaný tak nemusel žalobce vyzývat, aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí v případě, že tyto podklady představovaly důkazní návrhy žalobce, se kterými byl žalobce z logiky věci bezesporu obeznámen.

46. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že žalovaný dospěl na základě provedených důkazů k neúplným skutkovým zjištěním. Dle žalobce z videí na YouTube kanálu stavebníků je zřejmé, že jsou natáčeny v domě. Dle žalobce se tak část podnikání stavebníků (vlastní chov papoušků a natáčení videí) odehrává přímo v domě. Jak soud již konstatoval výše, skutečnost, že papoušci jsou chováni v domě nebyla mezi stranami sporná. Žalovaný ovšem na rozdíl od žalobce z tohoto skutkového stavu nedovozoval, že by podnikatelská činnost stavebníků probíhala v přístavbě, když z ohledání na místě bylo zjištěno, že stavebníci ke kontaktním zážitkům s papoušky využívají jen voliér a stan na zahradě. S tímto posouzením žalovaného se soud ztotožňuje a nadto konstatuje, že žalobce ani netvrdil, jak vlastní chov papoušků v domě (tedy ne hluk z přístavby) a natáčení videí v domě zasahuje do jeho veřejných subjektivních práv dotčených v posuzovaném řízení. Soud opakuje, že obtěžuje-li žalobce chov papoušků v domě jako takový, nemůže se svou argumentací být úspěšný v nyní posuzovaném stavebním řízení, resp. řízení o dodatečném povolení přístavby.
47. Námitky žalobce ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu, neprovedení některých důkazních návrhů a odepření práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, soud shledal nedůvodnými.

K námitce, že žalovaný napadené rozhodnutí potvrdil, ač jej ve skutečnosti mění

48. Žalobce namítal, že napadeným rozhodnutím bylo dodatečné povolení dle § 90 odst. 5 správního řádu potvrzeno, přestože ve skutečnosti napadené rozhodnutí ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu žalovaný změnil. Žalovaný dle žalobce zjevně v návaznosti na žalobcem vznesenou námitku nepřezkoumatelnosti dodatečného povolení výrazně doplňuje odůvodnění dodatečného povolení, přičemž tak činí i za pomoci podkladů, které nesloužily stavebnímu úřadu jako podklad pro vydání dodatečného povolení.
49. Soud konstatuje, že správní řízení je ovládáno tzv. zásadou jednotnosti řízení. To znamená, že správní řízení před správními orgány prvního a druhého (odvolacího) stupně představuje jeden celek až do vydání konečného rozhodnutí. Jako celek je tak nutné vnímat i rozhodnutí vydaná v jednotlivých fázích řízení. To platí tím spíše, vychází-li prvostupňový i odvolací orgán ze stejných skutkových zjištění (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 5. 2017, č. j. 7 Azs 86/2017-33). Odvolací orgán přitom může doplnit či nahradit část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vlastní úvahou a korigovat tak určitou dílčí nejasnost či strohost odůvodnění, a i to v případě, kdy prvostupňové rozhodnutí potvrzuje (viz rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47). Odvolací správní orgán tak odpovídá za správné a úplné zjištění skutkového a právního stavu ve stejném rozsahu jako správní orgán prvního stupně, neboť až rozhodnutím odvolacího orgánu se správní řízení končí (viz rozsudek NSS ze dne 14. 11. 2023, č. j. 4 As 269/2020-46, *Alza.cz*).
50. Z uvedeného je zřejmé, že žalovaný nepochybil, pokud odůvodnění stavebního úřadu v napadeném rozhodnutí dopracoval a rozšířil. Tuto možnost měl, i pokud napadené rozhodnutí potvrdil dle § 90 odst. 5 správního řádu. Dle rozsudku NSS ze dne 14. 3. 2013, č. j. 4 As 10/2012-48, bod 23, je odvolací správní orgán „oprávněn provést určité dílčí korekce odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jestliže jinak dojde k závěru, že odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí není v rozporu s právními předpisy a je správné“. Tomuto postupu žalovaného tedy nelze nic vyčítat. Soudu navíc není z žalobních námitek zřejmé, jak a proč by žalovaný k odvolání žalobce měl prvostupňové rozhodnutí

měnit. Odvolací správní orgán samozřejmě může prvostupňové rozhodnutí změnit, ale učiní tak pouze v případě, že je třeba změnit jeho výrok. Povinnost odvolacího správního orgánu změnit prvostupňové rozhodnutí se neaktivuje v případě dílčí změny či doplnění odůvodnění, jak tomu bylo v nynější kauze (srov. též body 98. a 99. rozsudku 14. senátu zdejšího soudu ze dne 27. 9. 2024, č. j. 14 A 48/2023-110).

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

51. Lze tak uzavřít, že žaloba je nedůvodná, jelikož napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
52. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšnému žalovanému prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly. Proto bylo rozhodnuto tak, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal dle § 60 odst. 7 s. ř. s.
53. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. ve znění účinném do 31. 12. 2025, má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Protože soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil, rozhodl, že tyto osoby nemají právo na náhradu nákladů řízení. Soud doplňuje, že dle § 60 odst. 5 věta první s. ř. s. ve znění účinném od 1. 1. 2026 má osoba na řízení zúčastněná právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšnému žalobci, pokud bránila své právo, které jí vyplývalo z rozhodnutí nebo jiného úkonu napadeného žalobou. Avšak dle přechodných ustanovení v části sedmé čl. XI odst. 2 zákona č. 314/2025 Sb., je stanoveno, že se na řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije § 60 odst. 5 s. ř. s. ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Jelikož dané řízení bylo zahájeno přede dnem účinnosti zákona č. 314/2025 Sb., soud rozhodl o nákladech řízení osoby na řízení zúčastněné v souladu se zněním § 60 odst. 5 s. ř. s. účinným do 31. 12. 2025 tak, jak uvedeno shora.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. dubna 2026

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.